

Rendelkező rész

1. Az Európai Gazdasági Térségről szóló, 1992. május 2-i megállapodással módosított, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv 5. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy valamely védjegy jogosultja megtilthatja, hogy a hirdető ezzel a védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést az említett védjegyjogosult hozzájárulása nélkül internetes reklámszolgáltatás keretében kiválasztott kulcsszóként az említett védjegy árjegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal azonos áruk vagy szolgáltatások reklámozására használja, amennyiben e reklám nem teszi lehetővé, vagy csupán nehézségek árán teszi lehetővé az átlagos internethasználó számára annak felismerését, hogy a hirdetésben említett áruk vagy szolgáltatások a védjegyjogosulttól, illetve ahhoz gazdaságilag kapcsolt vállalkozástól, vagy ellenkezőleg, harmadik személytől származnak-e.
2. Az Európai Gazdasági Térségről szóló, 1992. május 2-i megállapodással módosított 89/104 irányelv 6. cikkét úgy kell értelmezni, hogy ha valamely védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölésnek a hirdető által, internetes reklámszolgáltatás keretében, kulcsszóként történő használata a fenti irányelv 5. cikke alapján megtiltható, ezek a hirdetők főszabály szerint nem hivatkozhatnak a fenti 6. cikk (1) bekezdésében foglalt kivételekre az e tilalom alóli mentesülés érdekében. A nemzeti bíróság feladata azonban, hogy a jelen ügy sajátos körülményeire tekintettel megvizsgálja, hogy ténylegesen nem a fent említett 6. cikk (1) bekezdésének értelmében vett olyan használatra került-e sor, amely az üzleti tisztesség követelményeivel összhangban történnék tekinthető.
3. Az Európai Gazdasági Térségről szóló, 1992. május 2-i megállapodással módosított 89/104 irányelv 7. cikkét úgy kell értelmezni, hogy valamely védjegy jogosultja nem tilthatja meg a hirdetőnek, hogy a fenti védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló, az internetes reklámszolgáltatás keretében a hirdető által a fenti védjegyjogosult hozzájárulása nélkül kulcsszóként választott megjelölés alapján hirdesse a védjegyjogosult által gyártott és az Európai Gazdasági Térség piacán általa vagy az ő hozzájárulásával forgalomba hozott áruk viszonteladását, hacsak nem áll fenn a fent említett cikk (2) bekezdése értelmében vett olyan jogos érdek, amely igazolja azt, hogy a védjegyjogosult ellenezze e forgalomba hozatalt. Ilyen jogos érdek az, ha a fenti megjelölés alapján azt gondolhatják, hogy gazdasági kapcsolat áll fenn a viszonteladó és a védjegyjogosult között, vagy ha a használat súlyosan sérti a védjegy jó hírnevét.

A nemzeti bíróság feladata annak értékelése, hogy az előtte folyamatban lévő ügyben fennáll-e ilyen jogos érdek, és ennek során:

— nem állapíthatja meg mindössze azon tény alapján, hogy a hirdető más védjegyét olyan kifejezésekkel kiegészítve használja, amelyek jelzik azt, hogy az érintett áruk viszonteladás tárgyát képezik — mint például a „használt” vagy „másodkézből való”

kifejezések —, hogy a hirdetés alapján az a következtetés vonható le, hogy a viszonteladó és a védjegyjogosult között gazdasági kapcsolat áll fenn, vagy hogy a hirdetés súlyosan sérti a védjegy jó hírnevét;

- meg kell állapítania, hogy fennáll ilyen jogos érdek, ha a viszonteladó azon védjegy jogosultjának hozzájárulása nélkül, amelyet a viszonteladói tevékenységeinek hirdetése során használ, eltávolította a fenti védjegyjogosult által gyártott és forgalomba hozott árukról ezt a védjegymegjelölést, és e megjelölést — a fenti védjegyet elrejtve — a viszonteladó nevét feltüntető címkével helyettesítette, és
- meg kell állapítania, hogy a más védjeggyel ellátott, használt áruk eladására szakosodott viszonteladónak nem tiltható meg, hogy használja e védjegyet a viszonteladói tevékenységének a vásárlóközönség számára történő hirdetése érdekében, amely tevékenység a fenti védjeggyel rendelkező használt áruk eladásán kívül magában foglalja egyéb használt áruk eladását is, feltéve hogy ezen egyéb áruk viszonteladása — mennyiségüket, megjelenésüket vagy rossz minőségüket tekintve — nem fenyeget azzal a veszéllyel, hogy súlyosan károsítja azt az imázst, amelyet a védjegyjogosult a védjeggyel összefüggésben sikeresen kialakított.

(¹) HL C 55., 2009.3.7.

A Bíróság (második tanács) 2010. július 1-jei ítélete (Corte suprema di cassazione (Olaszország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate kontra Paolo Speranza

(C-35/09. sz. ügy) (¹)

(Közvetett adók — Társaságitőke-emelést terhelő adó — A 69/335/EGK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja — Valamely társaság tőkeemeléséről szóló okirat bejegyzésének megadóztatását előíró nemzeti szabályozás — A kedvezményezett társaság és a közjegyző egyetemleges adóztatása — A tőkéhez való tényleges vagyoni hozzájárulás hiánya — A bizonyítási módok korlátozása)

(2010/C 234/16)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Corte suprema di cassazione

Az alapeljárás felei

Felperesek: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

említett hivatalos személynek rendelkezésére áll megtérítési kereset a hozzájárulásban részesülő társasággal szemben.

Alperesek: Paolo Speranza

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Corte suprema di cassazione — A tőkeemelés terhelő közvetett adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi irányelv (HL L 249., 25. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet 1. kötet 11. o.) 4. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmezése — Korlátolt felelősségű társaság részvénytársasággá alakulására vonatkozó közgyűlési határozat — A társasági tőke vonatkozó emelését sújtó adó — A tőkeemelés jegyző társaság és a közjegyző egyetemlegesség alapján való illetékfizetési kötelezettségét előíró nemzeti szabályozás.

Rendelkező rész

1. Az 1985. június 10-i 85/303/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a tőkeemelés [helyesen: tőkefelhalmozást] terhelő közvetett adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi irányelv 4. cikke (1) bekezdésének c) pontját és 5. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes, hogy valamely tagállam a társaság tőkeemeléséről szóló okirat bejegyzését jelölje meg az illetékköteles esemény bekövetkezésének időpontjaként, feltéve hogy az illeték beszédese és a vagyoni hozzájárulásnak a kedvezményezett társaság részére történő tényleges juttatása közötti kapcsolat fennáll. Ha ugyanis az említett okirat létrejötte során a vagyoni hozzájárulás tényleges juttatása még nem történt meg, és nem biztos, hogy e juttatásra sor fog kerülni, az érintett tagállam mindaddig nem követelheti a tőkeilleték megfizetését, ameddig az említett hozzájárulás nem lett biztos. A tényleges érvényesülés elvét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely az adóügyekben eljáró bíróságok előtt a társaság által elhatározott tőkeemeléshez való tényleges vagyoni hozzájárulás elmaradásának bizonyítási módjait a bejegyzés semmisségét vagy megsemmisítését megállapító, jogerős polgári ítélet bemutatására korlátozza, aminek következtében a tőkeilletéket minden esetben meg kell fizetni, és csak ilyen polgári ítélet bemutatása alapján van lehetőség a visszatérítésre.
2. A 85/303 tanácsi irányelvvel módosított 69/335 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, hogy valamely tagállam a tőkeemelésről szóló okiratot szerkesztő, illetve azt átvevő hivatalos személy egyetemleges felelőségét írja elő, feltéve hogy az

(¹) HL C 82., 2009.4.4.

A Bíróság (negyedik tanács) 2010. július 1-jei ítélete (Sad Naj — Lengyel Köztársaság előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o. kontra Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(C-99/09. sz. ügy) (¹)

(Távközlési szolgáltatások — 2002/22/EK irányelv — A 30. cikk (2) bekezdése — Telefonszámok hordozhatósága — A nemzeti szabályozó hatóságok hatásköre — A fogyasztó által fizetendő díj — Visszatartó jelleg — A költségek figyelembevétele)

(2010/C 234/17)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Sąd Najwyższy

Az alapeljárás felei

Felperes: Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o.

Alperes: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Sąd Najwyższy — Az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Egyetemes szolgáltatási irányelv”) (HL L 108., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 367. o.) 30. cikke (2) bekezdésének értelmezése — Számhordozhatóság — A nemzeti szabályozó hatóság arra irányuló kötelezettsége hogy figyelembe vegye egy mobilhálózat üzemeltetőjénél az e szolgáltatás nyújtásával összefüggésben felmerülő költségeket, annak érdekében hogy az előfizetők által fizetendő díjak ne hassanak visszatartólag a számhordozhatóság lehetőségének igénybevétele során.